

ALKEMISKA KLASSIKER 3

© 2009 ALKEMISKA AKADEMIN

*** 2009 ***

ALKEMISKA AKADEMINS FÖRLAG

GOTLANDSGATAN 74

116 38 STOCKHOLM

WWW.ALKEMISKA.AKADEMIN.SE

INTRODUKTION

Sör första gången görs nu ett av den västerländska esoteriska historiens mer märkvärdiga manuskript tillgängligt på svenska. Skrivet som ett testamente till en lärjunge och rikt illustrerat med kryptiska bilder har det sedan det först publicerades på 1900-talet inspirerat och förundrat en stor skara människor. Beskriver det den mytomspunne St Germain's hemliga lära, eller manne dennes nästintill lika legendariske elev Cagliostros ockulta visdom? Är det en inre invigningsprocess som beskrivs, eller är det instruktioner i alkemins nobla konst som återges? Beroende på vem som läser och mediterar på innehållet så kommer vissa att se det som en ren inre process, medan andra fäster sig vid de yttre korrespondenserna. Det tar därmed sin rättmätiga plats bland västerlandets esoteriska manuskript, som utifrån läsarens egna preferensramar erbjuder möjligheter till transcendens, introspektion och begrundan över tillvarons mysterier. Det är således en operativ text som skall brukas och användas, men det är upp till den enskilde läsaren att rikta dess fokus, från att själv genomgå de olika inre resorna som beskrivs till att läsa upp de alkemiska nycklar som antyds.

Saint Germain vs Cagliostro

Genom Manly P Halls publicering och tolkning av manuskriptet¹ har det tillskrivits en av västerlandets mest beryktade adepter, som under 1700-talet gjorde sig känd genom både visdom och flärd, nämligen greven St Germain.

St Germain (1710-1784) var en legend redan under sin bekräftade livstid, och ansågs både vara alkemist, god kompositör, diplomat, odödlig, representant för de sanna rosenkreutzarna, språkgeni, höggradsfrimurare, ha fotografiskt minne samt en rad magiska förmågor. Hans sista levnadsår spenderades på prins Carl av Hessens slott Louisenlund, där denne lärdes upp i alkemins färgmysterier.

Manly P Hall återger historien som Grillot de Givry beskrev i *Musée des Sorciers*, nämligen att en påklistrad lapp på manuskriptet förkunnade att det var en kopia ägd av "I.B.C. Philotaume" och att det var det enda existerande exemplaret av St Germain's verk, då denne själv hade förstört originalet under en av sina resor. Noten fortsatte med att Cagliostro hade ägt den aktuella kopian men att inkquisitionen beslagtagit den när han arresterades i slutet av 1789. Tillsammans med andra av Cagliostros tillhörigheter skulle det sedermera ha hamnat hos en av Napoleons generaler, och vid dennes död blivit köpt av *Bibliothèque de Troyes*. Det enda som med säkerhet går att fastställa av detta är att manuskriptet sedan 1800-talet varit i bibliotekets ägor (Ms 2400).

---

¹ *The Most Holy Trinosophia of the Comte de St.-Germain* (först publicerad 1933 och sedan 1983 utgiven av Philosophical Research Society, Inc.). Boken finns tillgänglig på nätet på <http://www.sacred-texts.com/eso/mht/index.htm>

Manuskriptet består av 98 numrerade blad och även fastän kapitelnumrering saknas gör illustrationerna och texten det enkelt att se det som bestående av tolv kapitel. Då Hall är övertygad om att det är St Germain som är författaren väljer han att tolka det första kapitlet helt symboliskt då St Germain oss veterligen aldrig satt i fängelse.

Så var dock fallet med en person som kommit att bli känd som dennes elev, nämligen den näst intill lika fängslade greven Alessandro di Cagliostro. Även han ansågs besitta otaliga magiska och alkemiska förmågor och var höggradsfrimurare. Även om många oklarheter fortfarande föreligger rörandes honom (var han svindlaren Giuseppe Balsamo, som inkvisitionen hävdade efter fängslandet, eller var de två, som han själv hävdade, helt olika personer), så var han en mycket färgstark person med både beundrare och fiender. På grund av sitt egyptiska frimureriska² arbete tvingades han spendera sina sista levnadsår inspärrad i inkvisitionens fängelse i San Leos fästning i Italien.

Vi vet även att Cagliostro nästan drev kardinal Doria, som var ansvarig för fångenskapen, liksom fängelsedirektören Sempronio Sempronio, till vansinne. Doria hade satt upp stränga regler över att Cagliostro inte fick ha tillgång till några personliga tillhörigheter,

---

² Cagliostros efterlämnade arv är det egyptiska frimureriska systemet som han sökte ersätta det traditionella frimureriet med. Tillsammans med sin hustru, Seraphina Felichianti, öppnade de upp loger runt om Europa, vilka dock dog ut med Cagliostro. Han kopplas även ihop med det esoteriska system som kallas för *Arcanum Arcanorum*, och som införlivades i Misraimritens högsta grader. Arbetet eftersträvade moralisk och fysisk perfektion, genom både magiskt och alkemiskt arbete.

inklusive skrivdon, och att han varken fick kommunicera med sina vakter eller ta emot någon form av besök. Trots detta lyckades Cagliostro gång på gång att tillverka skrivdon och även få till möten med personer utanför fängelset, däribland franska aristokrater. Detta föranledde rykten om att franska Jakobiner planerade att frita Cagliostro med hjälp av luftballonger, då en grupp fransmän anlät till en närliggande by och uttalat sitt stöd för Cagliostro, liksom att denne snart återigen skulle få njuta av ett liv i frihet. Så blev nu aldrig fallet, utan Cagliostro dog av en hjärtattack i fängelset den 26 augusti 1795.

Om man således väljer att tolka det första kapitlet för vad som faktiskt står där, torde författaren vara Cagliostro. Detta öppnar dock fortfarande för en möjlighet att det är St Germain's lära som nedtecknats. Måhända är detta dock endast intressant för historiker, då manuskriptets innehåll och giltighet ej torde påverkas av vem som tecknat ned det. Har det förmåga att öppna visdomens dörrar för läsaren så är det rimligtvis det som är det viktigaste.

De kryptiska inskriptionerna

Manly P Hall hävdar att han tagit hjälp av en expert på gamla språk för att översätta och tolka de många inskriptionerna på hebreiska, persiska, syriska, grekiska mm, nämligen Dr. Edward C. Getsinger. I Halls förord citeras Getsinger där han uttrycker svårigheten han haft med att låsa upp de olika chiffern som använts. I arbetet med denna svenska utgåva har jag dock funnit många belegg för att Halls och Getsingers hebreiska översättningar ofta saknar relevans med hänsyn till ordens faktiska betydelse. Intressant nog pekar många av dessa faktiska översättningar på direkta alkemiska teman. De översättningar som står i kursiv stil i fotnoterna är således de som jag, med stor hjälp av Ida Sletta (Master i semitisk språkvetenskap) gjort för denna publikation, medan de som står inom citattecken är av Hall/Getsinger. Då jag ej haft någon möjlighet att kontrollera de syriska, persiska och arabiska översättningar

de gjort kan jag inte uttala mig om deras korrekthet. Men om de många hebreiska feltolkningarna kan vara en fingervisning bör Halls samtliga översättningar tas med en nypa salt. Detta gäller dock ej hans översättning av den franska texten, vilken är mycket trogen originalet. Manuskriptet avslutas med ett antal kryptiska sidor som Hall ej ger sig på att försöka utläsa. Tyvärr har mitt eget arbete ej lyckats att läsa upp dessa, så jag inbjuder hugade läsare att ge sig kast med dem. Förutom de ovan nämnda alfabeten används till och från även *magernas alfabet* och *frimurarechiffer*.

Innehållet

Den vackra framsidan ger vissa indikationer med avseende på den följande texten. Själva titeln anger att det är Sophias trefaldiga visdom som avhandlas, och vi kan i senare illustrationer se de kvinnliga gestalterna som olika personifieringar av Sophia i hennes egenskap av präst, doktor och kvinna. Frimureriska teman återges i form av schackrutiga mönster och en man som med tydliga kännetecken genomgår en frimurerisk invigning. Egyptiska teman ses i form av Horusfågeln och den bevingade solen, bägge symboler för det upplysta medvetandet som transcenderat dödens slöjor. En egyptisk man sitter med livets ankh bredvid sig, och bågaren och trädet kan anspela på livets vatten och träd, som symboler för det alkemiska elixiret och stenen. Två färgade kvadranter verkar hänvisa på elementen, där den blå-röd-svart-vita återkommer i olika former senare i texten. Det hebreiska ordet i cirkeln är ett av Bibelns Gudsnamn, och den hebreiska inskriptionen i vänstra hörnet är från 1 Mos 1:2. ”Och jorden var öde och tom, och mörker var över djupet, och Guds Ande svävade över vattnet.”³ Överst i mitten lyser en permutation på Gudsnamnet

---

³ Ett par hebreiska bokstäver som utseendemässigt liknar varandra har blandats ihop, nämligen C och h liksom v och y. Ingen ny ordalydelse kommer dock därur, varför jag anser det vara en oavsiktlig förändring.

(hvyh), vilken Agrippa hänvisar till de heliga martyrerna och Sebulons stam. Vi har således en blandning av egyptisk, biblisk och frimurerisk symbolik, som alla infattas i den alkemiska visdomstraditionen.

I författarens inledning presenteras en varning för läsaren, vilken är minst lika giltig idag som när den skrevs:

Två lika farliga stötestenar kommer ständigt att föreställas dig. Den ena kränker varje individs heliga rättigheter, nämligen missbrukandet av kraften som Gud har förlänat dig med. Den andra, som fördärvar dig, är obetänksamhet... Bägge är barn av samma moder och bägge existerar på grund av stolthet.

Således behöver även vi idag uppmärksamma och frigöra oss från dessa tendenser i vårt väsen för att kunna anträda Sophias väg, och liksom Philochatus upplösa det härsklystna begäret att inspirera förundran och beundran. Kapitlet avslutas lämpligt med den spegel som varje initiand måste spegla sig i för att, i enlighet med uppmaningen från oraklet i Delfi, lära känna sig själv.

Den följande texten kan både ses om en invigningsresa och som alkemiska operationer. I kapitel två-fem får vi följa en resa genom de fyra elementen, från de passiva jord- och vattnelementen till de aktiva eld- och luftelementen. Detta är ett tema som förekommer i de egyptiska Memphis och Misraim frimurareriterna, där samma elementföljd genomgås av kandidaten för att rena sitt sinne. En sådan reningsprocess möjliggör mötet med facklan, fågeln och altaret, vilka "är symbolerna för allt". Fågeln kan här tolkas som den flyktiga merkuren, facklan som eldiga svavlet och altaret som det brännande saltet, och som i bilden hänvisas till Sophias tre egenskaper som präst, doktor och kvinna. Dessa har medvetliggjorts som ett resultat av den föregående elementeringen, på samma sätt som de alkemiska principerna separeras genom alkemiskt arbete. Dock så missar berättaren betydelsen av att omedelbart fånga dessa, för att så bli desamma, varför denne måste passera genom alla omfartsvägar. Vi kan

här se en liknelse till alkemisternas uppmaning att endast merkuren är nödvändig för att fullfölja opuset, men att majoriteten ej förstår detta och därför nödgas arbeta med samtliga principer.

Efter att ha förenats med bröderna och mottagit nio olika gåvor och druckit av livets vatten fortsätter den alkemiska invigningsresan, där reningar sker med vitriolvatten och salt för att kunna anträda dödens och tystnadens tempel med dess förruttnelseprocess. Efter denna död eller förpuppning nås uppståndelsen eller fjärilspalatset där ormkraften balanseras mellan elden och den gudomliga andan, vilket möjliggör inträdet in i destillationstornet där fågeln eller merkuren kyls ned för att kunna infångas. Cirkuleringen i det sista kapitlets runda sal för oss tillbaka till den första salen, där fågeln, altaret och facklan förenats eller koagulerats till en kropp.

Vi kan sålunda även följa de sju alkemiska operationerna genom texten, nämligen calcinatio (som härrör till eldens mysterier och ofta gestaltas av lejon och ormar), solutio, separatio, conjunctio, putrefactio/fermentatio, distillatio och coagulatio.

Genom den avslutande processen multipliceras solen eller guldet med resultat att slöjan som täcker de dödligas ögon upplöses, och sant seende uppnås. Därmed fullbordas verket och helgedomen har öppnats. I den mån vi delar författarens åsikt att ”jag fruktade inte att dö utan att dö utan upplysning” så lämnas läsaren i förhoppningen att den trefaldiga visdomen kommer att upplösa slöjan som döljer synen och upplysa både kropp, själ och ande.

TOMMY WESTLUND